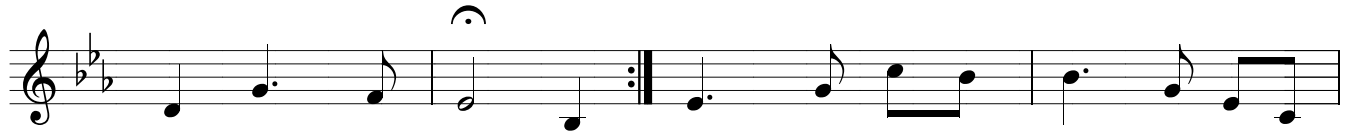
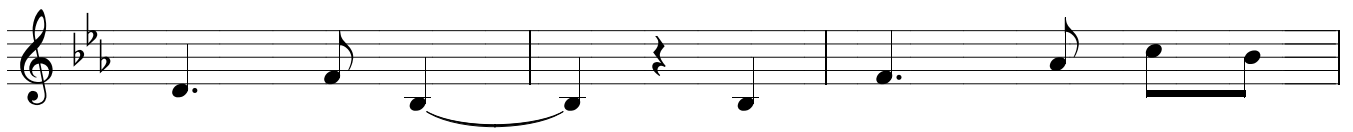

Ngọc Lan.

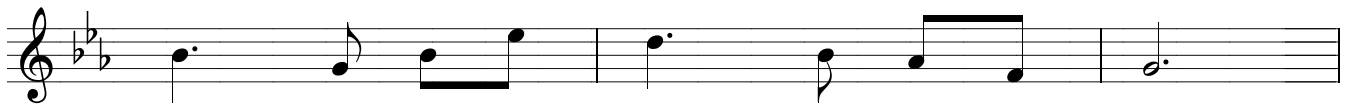
Dương Thiệu Tước

Ngọc Lan dòng suối tơ vương mắt thu hồ

dịu ánh vàng Ngọc Lan nhàn liễu nghiêng

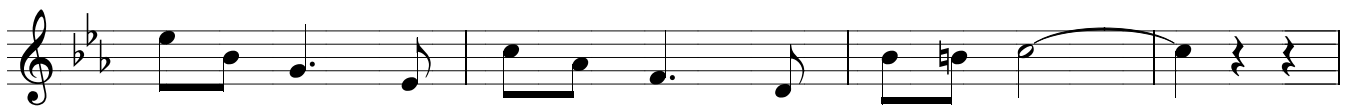
ngiêng tà mấy cánh phong nắng thơm ngoài song

Nét thắm tô bóng chiều gác xuân yêu kiều nền gấm cô

liêu Gió rung mờ suối biếc ý thơ phiêu diêu

Ngón tơ mềm chờ phím ngân tròng mạch tương lai lằng

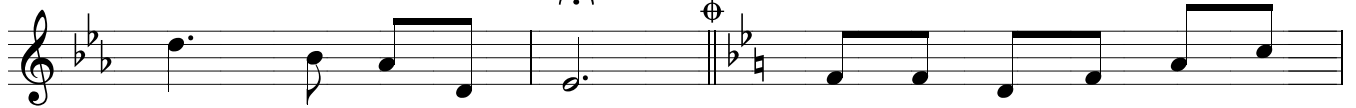
Giáng tiên nga giấc mơ nghệ thường lờ làng Ngọc

Lan giọng úp men thơ mát êm làn lụa bông là

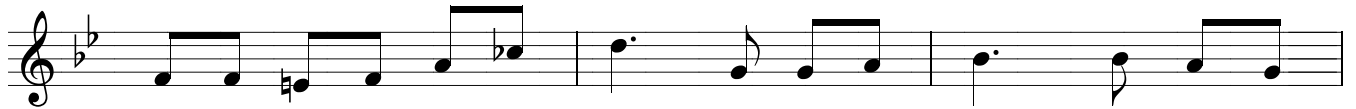
Ngọc Lan trâm ngát thu hương Bờ xanh bóng

đương phút giây chìm sương Bông hoa đời ngàn xưa tới

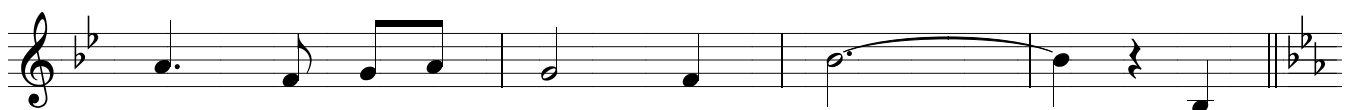
nay Rung nhạc đó dây cho đời ngát ngậy

Cho tơ trùng đờn hồ phím loan Thê lương mây nước sắt se cung

hàn Ôi tâm hồn nghệ sĩ chìm trong hương thắm Nhớ phút khuê

ly hôn mê tuyết hoa Ngọc Lan (Ngọc...)

Mờ mờ trong mây khói men nồng u áp duyên hững hờ

Dần dần vương theo gió tơ lòng dang bao chùng thương nhớ.